

Smišljeno inducirana i uporno održavana politička kriza bh. društva i punih trinaest godina nakon rata onemogućava normalizaciju života, svjesno i na najperfidniji način ponižavajući ljude (građane) naše zemlje.

Tobožnja "zaštita vitalnog nacionalnog interesa" izmetla se u svojevrsno zavaravanje građanstva i učvršćivanje rigidno shvaćenih etnopolitičkih koncepata koji svugdje vode, samo ne tamo gdje uporno i godinama na sav glas obećavaju da vode – u Evropu.

Stalni konflikti etnovrhuški uz nepostojanje ikakve veze građani – vlast, umjesto politici kao "umijeću mogućeg", vode najprizemnijem politikanstvu i napetostima u sferi javnog življenja, od čega koristi imaju samo stranačke elite, njihovi srodnici i prijatelji.

Nepotizam, veze i poznanstva, kao etablirani inventar naše svakodnevnice, potpuno su potisli građane i civilno društvo izvan polja političkog utjecaja, tako da životna sudbina građana i egzistencija mlađih naraštaja potpuno zavisi od samovolje pogubno komplicirane vlastodržačke birokratije strukturirane na državnom, entitetskom, kantonalnom i distrikt nivou.

Jednosmjernan i nekritički pristup pojedinih masmedija, u servilnoj službi dnevnih etnopolitika, guši svaki glas razuma čineći da pitanja kvaliteta života ostaju potpuno izvan vidokruga onih kojih se to najviše tiče. Glas naroda se ne čuje, ili je smišljeno kompenziran insceniranim i idejno dizajniranim nastupima tzv. nevladinih organizacija koje, mimo istinskih životnih interesa građana i društva, javno promiču i učvršćuju inkompatibilne i politički promašene (resp. politikantske) koncepte vladajućih oligarhija koji onemogućavaju bilo kakav dogovor i kompromis na liniji ljudskih interesa i potreba ljudi (svih građana i građanki) Bosne i Hercegovine.

O svemu, od zapošljavanja, zdravstva i obrazovanja (kao vitalno najvažnijih životnih sfera), pa do umjetnosti, kulture i dnevne zabave, odlučuju etnokonfesionalne vrhuške, slijedeći pri tom vlastite ambicije, tj. igrajući po taktu civilizacijske nezrelosti koja nas, u svojoj etnoisključivosti, ostavlja na samom dnu modernih evropskih društava kojima kulturno, tradicijski i intelektualno ne samo pripadamo, nego objektivno dokazano zauzimamo vrlo visoka, čak prestižna mjesta u svijetu.

Ukratko, građani i građanke su potpuno potisnuti iz procesa demokratizacije društva koja bi jedina vodila društvenom skladu (politički aspekt) i životu s vlastitim solidarnim potrebama (civilizacijski i etički aspekt).

Narodi su vještački podijeljeni, i nasilno-teritorijalno isparcelisani, da (bukvalno govoreći) na svakoj trećoj autobuskoj stanici gube zakonski zagaraniranu "konstitutivnost naroda". Svi su (bilo kao Bošnjaci, Hrvati, Srbi, ili konfesionalno čitano: katolici, pravoslavci, muslimani) ponegdje ponižena i neravnopravna manjina koja u uvjetima samoprepuštenosti i izvan bilo kakve pravne zaštite i socijalno-programске solidarnosti jedva sastavlja kraj s krajem.

Socijalna pravda je potpuno izigrana i građani od silne dnevno-politikantske buke oko zaštite "vitalnog nacionalnog interesa" realno imaju samo štete a nikakve koristi. Jer, zahvaljujući manipulatornoj snazi te frazetine, iz dana u dan egzistencijalno ponižavani (svakodnevno kopanje po kontejnerima, ishrana u narodnim kuhinjama koje služe kao praonice sumnjivog novca; razni vidovi simbolične, čak uvredljive socijalne pomoći od nekoliko maraka mjesečno; bijedne plate, još manje penzije itd. itd.), žive sve teže i teže. Istovremeno, oni koje su građani birali (parlamentarci) već sada brinu o svojim penzijama dižući im vrijednost do, običnim građanima, nezamislivo visokih novčanih iznosa.

Uzajamna etnokonfesionalna tolerancija je na samom pragu snošljivosti, i postoji više (onoliko koliko postoji) kao učinak razuma obične ljudske trezvenosti naših građana nego kao programski produkt političkih koncepata koji vrlo sofisticirano i svim silama nastoje prekinuti i tu posljednju tanku nit uzajamnosti i zajedništva, jer se ne uklapaju u trend politički otvorenog ili vješto dizajniranog etnoizolacionizma (kako koja strana).

U ime idejno-naopake interpretacije razlike kao tačke uzajamne nepomirljivosti i koncepata etnosamodovoljnosti ukinuta je svaka individualna odgovornost za kriminal, zločin i protuzakonite radnje moćnika, a sve pod izlikom zaštite prava tobožnje nacionalne ugroženosti. Tako "naši" zločinci postaju "heroji", a njihovi "heroji" naši "zločinci". Umjesto o kriminalu i lopovluku, dnevni jezik zavedene gomile govori o tobožnjoj snalažljivosti enormno bogatih i "uspješnih".

Urušavanjem temelja državnosti, kao pravno-egzistencijalnog okvira za sve, i narušavanjem zagaranirane ravnopravnosti (konstitutivnosti) naroda i pojedinaca na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine, gubi se optimalno-racionalni politički okvir (resp. evropski principi), i grubo narušava civilizacijsko-vrijednosni sistem demokratski razvijenih društava koji jedini vodi

ljudskoj budućnosti, sreći i zadovoljstvu svih, odnosno, većine građana i građanki Ove Zemlje.